«Estic convençut que no em moriré sense veure el Girona a Primera»

Són els dos equips que més bé coneix. Al Girona el va ascendir el 2008 a Segona i als canaris l'any passat els va salvar del descens tot i que aquest any el van destituir al novembre. Agné els veu a tots dos lluitant per pujar.

«Estic convençut que no em moriré sense veure el Girona a Primera»

JORDI ROURA | GIRONA / FIGUERES

A què es dedica mentre espera trobar un nou equip?
Estic a casa, a Figueres, gaudint de la família. Viatjo, parlo amb col·legues de professió... Esperant equip? No, quan un està aturat el que ha de fer és carregar piles, carregar-se d'energia per quan torni a haver-hi feina. La feina no te l'has de buscar tu, apareix.

Veu molt futbol?
Més que veure molts partits el que faig és parlar amb molts entrenadors. He viatjat a l'estranger, m'interessa més el diàleg amb els col·legues de professió que veure molts partits. El més interessant és intercanviar opinions i no aturar mai la teva formació.

On ha estat a l'estranger?
Això és igual.

Si em diu això sospito que ha estat a Alemanya.
Sí, he estat a Alemanya.

Col·labora amb el Peralada o el fet de dirigir l'equip aleví al Torneig de Setmana Santa va ser una cosa puntual?
El Peralada és un club que m'aprecio molt perquè sóc entrenador professional gràcies a l'oportunitat que em van donar allà. Em van demanar el favor de si podia agafar aquest equip de nanos per al torneig de Setmana Santa i jo, quan estic aturat, una cosa que sempre faig és entrenar mainada perquè em relaxo molt, ho porto a dintre, i em fa gaudir. Després del torneig vam aturar la col·laboració però més endavant suposo que hi tornarem.

El projecte FutTop, una empresa dedicada als serveis futbolístics que impulsava amb Rodri i Toni Masferrer, està aturat?
No, això està allà. Tenim moltes idees, volem desenvolupar un bon projecte i estem definint cap on anem. Però allò continuarà perquè és una iniciativa molt interessant.

Quina lliga segueix més, la de Primera o la de Segona?
La de Segona. Hauríem de veure l'hemeroteca però jo diria que és la temporada més igualada de totes a la part alta. Una cosa és que normalment aquesta competició sempre estigui marcada per la igualtat i l'altra, que no havia passat mai, és que a aquestes alçades fins i tot el dotzè classificat tingui opcions d'ascens directe. Això passa perquè no hi ha cap equip amb un potencial molt alt, com passava l'any passat amb el Betis, l'Sporting o el Las Palmas. Això fa la lliga més atractiva i els equips que siguin mentalment més forts en aquests últims set partits són els que s'enduran el gat a l'aigua. Fins i tot algun equip que ara està fora del play-off pot donar algun ensurt i posar-s'hi o pujar directe.

Ho diu pel Girona i pel Tenerife?
Exacte. El partit de diumenge és molt important per als dos tot i que no decidirà res. Qui guanyi farà un pas de gegant per seguir aspirant a tot. El Girona i el Tenerife són dos equips en línia ascendent, això és evident. Un el conec de Primera mà, el Tenerife. Penso que amb el canvi a la banqueta han millorat molt defensivament, amb en Pep (Lluís Martí) han trobat l'equilibri. De mig camp cap endavant tenen molt potencial i a això se li ha de sumar l'encert que van tenir al mercat d'hivern fitxant tres jugadors que han permès fer un salt de qualitat. Ara mateix estan molt bé. És una illa molt apassionada amb el seu equip i segur que l'afició els està empenyent des del darrere. M'encantaria que els anés bé, per què no es mereixen estar a Segona. El Girona? Va a més. Ha agafat una velocitat de creuer, ha posat la sisena, i penso que els dos propers partits li marcaran bastant les opcions. El Girona té una de les tres millors plantilles de la categoria. Van tenir la calma suficient quan s'havia de tenir i al final els fruits han sortit. Tenen un líder com és Pablo Machín que ho està fent fenomenal i li han donat tranquil·litat per treballar. I després hi ha la qualitat innegable d'aquests jugadors.

Però tot i això falta gol.
Jo crec que no els en falta de gol. Mata ha marcat, és evident que encara ha de madurar, però serà un davanter bo de futur. I l'arribada de Lekic contribueix a tenir gol, i també abans ja hi havia Jairo, que també ha marcat. No crec que fos un problema de gol, el seu, sinó més aviat de dinàmica de resultats.

Sempre en parla molt bé de Tenerife. Tan bé el van tractar?
Sí, és el millor club on he estat. Em va tractar molt bé. Jo vaig arribar en un moment molt, molt complicat per al club, allò era una guerra civil, i ens en vam sortir. Aquest any ens va costar arrencar. I això en un club amb tanta història i tanta pressió al darrere ho fa tot complicat. La cosa es feia dura fins i tot per als jugadors perquè en clubs com el Tenerife, a diferència del Girona, la pressió arriba al camp. Al final el que va passar (el canvi d'entrenador) va ser el millor per a les dues parts, per a mi com a tècnic i per als jugadors.

Podríem dir que per pressió, història i afició és un club similar al Cadis?
No, història en té més el Tenerife. En massa social potser sí però em quedo més amb Tenerife perquè tot i que el públic també és molt apassionat, s'entrega al màxim amb l'equip. Cadis és una plaça més complicada. Té una gran afició però l'entorn que té ho complica molt. S'estimen tant el club que confonen el que s'ha de fer per ajudar-lo. Jugar al Cadis o al Tenerife és molt complicat. I això és un avantatge per al Girona, que no té aquesta pressió.

Qui vol que guanyi diumenge?
Que guanyi el millor, tindré allò que es diu el cor partit. El Girona me l'estimo molt perquè va ser el meu bressol esportiu, m'estimo Montilivi, tot i que possiblement, i a pesar d'haver tingut diversos dirigents, sigui el lloc on pitjor m'han tractat. Però el club sempre està per sobre de tot. Hi he jugat, hi he fet d'entrenador... a Girona hi he viscut coses molt maques. A Tenerife va ser tot el contrari. Hi vaig arribar en un moment difícil i de seguida em van transmetre molta estima. Hi he deixat molt bons amics.

Amb la permanència assegurada, i si no hi hagués la gesta de l'ascens a Primera, el Girona va camí de nou temporades a Segona. S'ho hagués pogut imaginar el 2008 quan van pujar?
El Girona s'ha consolidat a la categoria, això és evident. Al principi costava portar jugadors aquí i en canvi ara tothom hi vol venir. És un club important de Segona. Per fer el salt de qualitat important calia un canvi d'organització i, amb el poc coneixement de causa que tinc, crec que ara el club té al darrere gent seriosa que té un projecte clar i sap el que vol. És un moment ideal perquè el Girona pugi. Jo no em moriré sense veure el Girona a Primera divisió, n'estic convençut. No sé si serà aquest any o el que ve o quan, però d'això n'estic convençut. Arribaran a Primera perquè estan consolidant uns pilars que per mi són fonamentals per aconseguir-ho.

Li sap greu no poder gaudir ara vostè d'aquests bons moments, després d'haver patit impagaments i embolics de tota mena?
No, jo ho veig amb alegria. Tots els qui hem posat el nostre granet de sorra al club n'estem contents. Pujar el 2008 potser va ser el pas més important perquè vés a saber què hauria passat si no amb el club, igual hi hagués hagut una debacle i ara no estaríem parlant del que estem parlant. El Girona ha tingut una evolució, i era normal que calgués el pas del temps perquè fa quatre dies aquest era un club de Tercera divisió. Deu anys enrere es competia en aquesta categoria i això vol dir que no estaves consolidat en el futbol professional. Ara això ja s'ha aconseguit.

Va sovint a Montilivi?
No, al camp aquesta temporada no hi he anat. Ho faré diumenge. He vist alguns partits per televisió.

Com va viure el tràgic partit amb el Lugo?

Era l'última jornada de la lliga passada i era a Sòria amb el Tenerife, on vam jugar un partit intrascendent. Em va recordar una mica l'any de la salvació amb el penal de Kiko Ratón, tot i que aquesta vegada amb decepció. Aquella permanència em va enganxar al camp del Rayo amb el Recreativo. Quan vam acabar el partit vaig preguntar què feia el Girona i em van dir que hi havia penal a favor en l'últim segon que els podia salvar. Primer em va arribar que l'havien fallat i després ja em van dir que la pilota havia acabat entrant. I allà a Sòria, més o menys el mateix. Sabia que anàven guanyant i de cop em diuen que ha marcat el Lugo. No m'ho podia creure. Van fer una temporada enorme, brutal. Les derrotes són el primer pas cap als grans èxits i si ara es tornen a trobar en una circumstància similar ja tenen experiència.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/04/29/convencut-que-no-em-morire/780393.html?utm_source=rss